

EEM 'N VLEKKIE WEG WARKEN

(Liebeslust und Wasserschaden)

Bliedspul in drie bedrieven

door

HANS SCHIMMEL

Bewerkt en overzet in algemien dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEM 'N VLEKKIE WEG WARKEN – LIEBESLUST UND WASSERSCHADEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS SCHIMMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Plausus Theaterverlag

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (Opmerking van de auteur: het geslacht van de personen is gedeeltelijk om te wisselen)

JOB KLEIN - boekhouder in loondienst bij de firma Wupkes & Co. Alleenstaand, een Pietje Precies en t.o.v. vrouwen nogal verlegen. Stottert als hij met vrouwen spreekt, behalve met zijn zus, praat normaal tegen mannen. Absoluut geen avonturier.

RITA KLEIN - zus van Job. Staat haar mannetje tegenover haar broer, en is zeer praktisch. Niet getrouwd; heeft een oogje op de beste vriend van haar broer.

JAN KORT - Beste vriend van Job en bijna net zo verlegen.

KARIN DOEK - vriendin van Rita Klein. Moet vanwege een gevalletje waterschade uit haar huis en wordt door Rita zonder pardon bij haar broer Job ondergebracht. Vlot en vooral zeer chaotisch; absolute tegenpool van Job.

PETER KROM - Mede eigenaar van de firma Krom & Scheef. Een handwerker zoals ie in het boekje staat. Zou ook de uitvinder van het woord langzaam kunnen zijn. Alles wat hij doet, doet hij rustig aan.

WILLEM SCHEEF - Partner van Willem en een pechvogel bij uitstek. Wat hij beetpakt, loopt de kans om kapot te gaan.

HANNEKE HAAI - mede eigenaar van de firma Haai & Baai. Wat mannen kunnen, kunnen ook vrouwen al lang. Vakvrouw voor sanitair en verwarming en niet echt de favoriet van Peter en Willem. Absoluut geëmancipeerd en altijd rekening houdend met de rechten van de vrouw.

BARBARA BAAI - partner van Hanneke en niet in staat om van mannen af te blijven. Flirt tot grote ergernis van haar partner Hanneke met alle mannen die in haar buurt komen.

MARIA SMIT - verhuurster en buurvrouw van Job. Heeft als weduwe veel tijd en bij haar wordt de spreuk "God ziet alles, maar de burenen zien nog meer", absoluut waar. Maar het is ook een schat van een vrouw. **(kan ook man zijn)**

POSTBODE (m/v) - niet in staat om een brief gewoon in de brievenbus te doen. Het afgeven van de post gaat altijd gepaard met een kromme spreuk of een versje.

DINA DRAAISMA - Buurvrouw van Job en een beetje hetzelfde zo als hij. Daarmee is niet gezegd dat ze elkaar altijd even goed begrijpen.

DECOR:

Een woonkamer, nogal ouderwets ingericht. In totaal zijn minstens twee deuren nodig, drie zou nog beter zijn. De huiskamerdeur, een deur naar de badkamer en een deur die naar de hal leidt, waar zgn. de slaapkamer, logeerkamer en keuken van Job zijn. Een deel van het decor moet zo zijn gebouwd, dat er leidingen uit de muur getrokken kunnen worden. Daarvoor kunnen platen van piepschuim worden gebruikt, die zijn voorzien van breukstukken. De rest kan worden ingevuld volgens de fantasie van de decorbouwer(s) en de regisseur.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muzieken in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(Job is op het toneel bezig met een stofdoek of plumeau om schilderijen die aan de muur hangen af te stoffen. Na het afstoffen pakt hij een waterpas en hangt de schilderijen weer recht. Hij is nogal burgerlijk gekleed met overhemd, das/strikje en een mouwloze trui. Bovendien draagt hij pantoffels en een schort.

Het is wellicht leuk Job en zijn vriend dezelfde kleren te laten dragen. Het mag best lijken op Jansen en Jansen uit Kuifje. Het stuk kan beginnen met het lied Willem met de waterpomptang)

JOB: Ik zeg maor zo: Oost, West, thuus best. *(De deurbel gaat in drie intervallen, die na elke keer aanbellen, langer worden. Men ziet aan Job dat hij niet graag opendoet. Pas als het bellen aanhoudt, maakt hij aanstalten om naar de deur te gaan)*

RITA: *(Komt op, stormt aan Job voorbij de huiskamer in)*
Ik was al bange dat jij de deure niet lös zollen doen. Jij laot mij as 'n vertegenwoordiger buuten in de gang staon.

JOB: Rita jij steurt mij.

RITA: Ik steur altied as ik 'n keer bij je op veziede wil kommen.

JOB: Jij steurt altied as jij niet van te veuren zegd hebt dat jij komt.

RITA: As ik joe eerst bel, zeg je toch dat jij gien tied hebt.

JOB: Dat is ok zo. Kan ik ter wat an doen, dat ik zo veul afspraoken heb?

RITA: Afspraoken? Afspraoken? Ik heur zeker niet goed. Wat veur afspraak heb jij dan op 't ogenblik? Vast en zeker 'n belangrieke zaakelijke afspraak en dan ontvang jij je zakenpartner zo as 't heurt met 'n schoet veur.

JOB: Mien afspraak van vandaag is 'n geplande schoonmaokbeurt. Zie jij dan niet dat 't er hier uut zöt as of ter 'n bom ontploft is?

RITA: *(Kijkt uitgebreid rond in de netjes opgeruimde kamer)*
Absoluut, wat zöt 't ter hier vreselijk uut. As ik niet net joen stem heurd haar, haar ik je tussen al die rommel niet iens kunnen vinden.

JOB: Jij huuft niet te overdrieven heur.

RITA: Hoe lang is 't leden dat jij hier uitgebreid schoon maakt hebt?

JOB: Al weer drie hiele daogen.

RITA: Jonge, jonge, niet te geleuven dat je niet umme kommen bent in 't voel. En de afgelopen twee daogen heb jij hielemaol niks daon?

JOB: Dat is ok niet hielemaol waar; ik heb allent maor opruimd.

RITA: Zo, zo; allent maor opruimd?

JOB: Jao, en de boel afstoft.

RITA: Allent maor opruimd en afstoft?

JOB: Nou jao, stof zogen, boend en polijst heb ik ok nog 'n beetie.

RITA: En dan wil je dan soms ok nog zeggen, dat dat hielemaal normaol is, bruurtie? Ik geleuf niet dat 't wat uutmaakt haar as ik morgen langes kommen was.

JOB: Jaowel, morgen haar ik niet uitgebreid schoon maakt.

RITA: Wat had jij dan daon?

JOB: De rekenings streken.

RITA: De rekenings streken? Ben jij wel hielemaal lekker? 'n Normaol mens legt zien rekenings niet op de striekplaanke.

JOB: Maor ik wel, aans wordt de map zo dik. En nou... veur de dag der met!

RITA: Waormet Job?

JOB: Met de reden van joen bezuuk. Ik heb nog nooit met maakt dat jij gewoon zo maor langes komt. Jij wil altied wat van mij.

RITA: Nou, dizze keer niet.

JOB: Dat geleuf ik niet. Kom, zeg op! (*Dina komt op*)

DINA: Maor dat haaren wij niet zo afsproken Job Klein.

JOB: Wat haaren wij niet zo afsproken?

DINA: Dat jij de ficus in 't trappenhuis afstoft. In de oneven weken ben ik an de beurt.

RITA: Bennen jullie wel hielemaal lekker? Maoken jullie nou ruzie over wie de ficus af mag stoffen.

DINA: Umdat die fraaie bruur van joe het jao nooi netties kan doen. Ik zie bij de wortels vaak nog waterspetters van 't gieten.

JOB: Dat kan jao hielemaal niet. As ik an de beurt ben met gieten, leg ik altied 'n servet um de stam, zodat de rand van de pot gien watervlekken kreg. Wat jij beweert slat nargens op.

RITA: En ik dacht altied dat allent jij zo raor was.

DINA: Hol toch op, daar heb ik ok al 'n keer extra schoon moeten maoken.

JOB: En ik mus lestdaags 't putdeksel op straote ok al schoon maoken, umdat jij niet in staot bent um goed nao te spuulen, als jij 't schoonmaokwater weg gooit.

DINA: Dat is gelul in de ruimte Job Klein! Ik ben der zölfz nog met 'n schoonmaokdoekie over hen gaon.

JOB: Jao, jao, dat zal wel.

DINA: In ieder geval blief jij in 't vervolg van de ficus as, as jij niet an de beurt bent met schoon maoken. Ik weet wat mien rechten bent. Ik gao der van deur, jij weet waor as je an toe bent! (*Dina weg*)

RITA: Goeje dag zeg! Wie was dat?

JOB: Mien buurvrouw, Dina Draaisma. 'n Verschrikkelijk slordig mens. Maor ik ben nog niet vergeten dat ik joe vraogd hebt wat jij hier eigenlieks kwam doen.

RITA: Ik heb Jan trouwens al 'n tiedtie niet meer zien, hoe is 't met hum?

JOB: Niet van onderwerp veranderen! Met Jan giet 't goed Afgezien van zien midlifecrisis.

RITA: Ach nee toch. Is Jan in de overgang?

JOB: Midlifecrisis heb ik gezegd, jij verstaot toch wel 'n beetie Engels. Vrouwen kommen in de overgang, maor kerels toch niet.

RITA: Potverdorie, daor kiek ik van op. Ik wus hielemaol niet dat jij tegenwoordig zo veul verstand van vrouwen hebt. Mien verlegen bruurtie!

JOB: Verlegen jao, maor niet gek. As vrouwen in de overgang kommen, begunnen ze vaak te zeuren en worden ze nukkelig.

RITA: Jij loopt weer over van komplimenten, bruurtie. Ik zol graag 'n keer met maaken dat je bij andere vrouwen ok zo vlot zol wezen.

JOB: Dat giet allent mij wat an. Ik ben tevreden met de situaotie zo as die nou is. Met vrouwen is 't net as met kachels: ze roken of ze gaon uut. Bovendien ben ik gelukkig tussen mien vier muren.

RITA: Nou jij 't zegt: vier muren en allent plus tevreden. Nou schöt mij iniens weer te binnen waorum ik hier eigenlieks ben. Jij kriegt naomelijk 'n gast.

JOB: Dat zol ik dan toch moeten weten! Ik krieg gien gast, umdat ik gien iene uutneudigd heb.

RITA: Nee jij niet, maor ik wel. Mien vriendin Karin hef waterschaode in heur woning en kan daor nou eem niet wonen. Dus heb ik zegd dat ze bij joe kan wonen totdat alles weer opknapt is.

JOB: Ben jij wel lekker! Van mien levensdaogen niet.

RITA: Kom nou maor even met! Ik neudig je uut in 't café an de overkaante veur 'n koppie thee en dan kunnen wij alles verder rustig bespreken. *(Job en Rita lopen weg, waarbij Rita haar broer zo mee trekt als hij is aangekleed. Peter, Willem en Maria komen op)*

MARIA: Kom maar binnen, jonges. Nee heur, 't gef niks dat mien huurder niet thuis is, ik mag hier zo naor binnen. Kiek maor goed rond, zodat jullie snel kunt begunnen. Ik wacht al weken op jullie, umdat 'n stuk of wat stopcontacten niet meer warken en ok de deurbelle döt 't ok niet.

WILLEM: Klopt, ik heb zeker vier keer bij joe anbeld, maor ie hebt mij zeker niet heurd.

PETER: Rustig an maor, vrouw Smit. As ie oes opjaagt, giet 't ok niet sneller. Haastige spoed is zelden goed. 't Komp dik orde met de firma Krom en Schief.

MARIA: Nu bent jullie eindelijk hier, hoewel ik ter niet meer in geleufde.

WILLEM: Ach, vrouw Smit toch. Geleuf is belangriek in oes beroep. Veural as je zo vaak in levensgevaor bent zo as wij.

PETER: Dat klopt, daor hef e geliek in.

MARIA: En wat hef dat met geleuf te doen?

WILLEM: Wat denk ie hoe vaak ik bij 't anleggen van elektriciteit al 'n oplawaai kregen heb. Tis maor goed, dat wij in oes beroep 'n beschermheilige hebben.

MARIA: Ach, ik wus niet dat elektriciens 'n beschermheilige hebben. Hoe het ze dan?

PETER: Jantje Snoeren.

MARIA: Kan ik der van uut gaon, dat jullie morgen vrog begunt?

WILLEM: Jao, natuurlijk. As wij weten haaren, dat ie zo'n haost hebt, haaren wij oes ienentwintigste miest belangrieke stuk gereedschap met nomen en waren wij vanaomd al an 't wark gaon.

PETER: Jammer genug hebben wij 't niet met nomen. Allent maor materiaol en de gereedschapskisten.

MARIA: En waarom kunnen jullie dan niet alvast begunnen? Wat mis ie nog?

PETER: De kiste bier en de Telegraaf.

WILLEM: Bovendien moeten wij eerst 'n plan maaken, zodat wij weten waar wat ter moet gebeuren. *(Met deze woorden draait hij zich om en gooit daarbij een vaas op de grond, die kapot gaat)* Oh, sorry.

MARIA: *(Bukt en raapt de scherven op)* Och dat gef niks, tis maor 'n vaosie. Klein hef mij ooit verteld dat dizze uut China komp en van 'n zekere Ming of zo west is; daor geleuf ik niks van; zal hij wel kocht hebben bij de Action.

PETER: Kiek 't zit zo: waar schaafd wordt vallen spaonders.

MARIA: Ach, jullie doet ok an timmerwark?

PETER: Ik niet, Willem döt alles, van stroom tot waoter; ze nuumen hum hier in Kloetenbarg ok wel Willem met de waterpomptange. Die kerel hef golden handties, geleuf mij maor. *(Optreden postbode, die op de deur klopt. Maria doet open)* Klein is ter eem niet, maor ik neem zien post graog in ontvangst.

POSTBODE: *(Heel poëtisch)*

Wie klopte daar zojuist aan de deur?

Een bode of een ouwe zeur?

Is het wellicht een getuige van Jehova?
Of opa met zijn chocoladevla?
Nee hij is helemaal uitgedost,
De bringer van de post.

(Geeft Maria twee brieven in handen en gaat weer weg)

WILLEM: Wat was dat veur 'n vrömde vogel?

MARIA: Oeze postbode, die is vrogger schaopherder en fietsemaaker west. Nou nuumt e zich postbode/dichter.

PETER: Je hebt van die luu... *(Schudt zijn hoofd)*

MARIA: Wat ik nog vergeten ben te zeggen: behalve jullie zal der nog 'n bedrijf hier an 't wark gaon. De waterleidings moeten ok nog worden vervangen.

WILLEM: Daor kiek ik van op vrouw Smit. Ie maoken der wark van joen huurwongings. Blikskaoter nog an toe: elektriciteit en waoter... dat kost 'n beste stuuver.

MARIA: Zo ben ik nou ienmaol: ik heb alles over veur mien huurders, ik ben 'n echte mensenvriend. Bovendien moet ik 't aans allent maor an de belasting betalen, as ik dit jaor niks meer uut geef. Kom maor met, dan laot ik joe de andere wongings ok zien. *(Maria, Willem en Peter lopen weg)*

KARIN: *(Komt op met een koffer in haar hand)* Hallo, is hier iene!? Gien iene? Ach, wat maakt 't uut! Rita hef zegd dat ik bij heur bruur maor net moet doen of ik thuus ben. Ik denk dat ik nao al dat gedoe met die warkluu in mien woning maor ies lekker in bad gao. *(Kijkt om zich heen, zet haar handtas op het aanrecht en gaat dan door de deur weg richting de badkamer)*

JOB: *(Komt op)* Dat is hielemaol lekker. Uutgerekend bij mij zol Rita heur raore vriendin onder willen brengen. Ik dacht 't niet, dat gebeurt niet bij Job Klein! *(Er wordt aangebeld en Job doet open. Optreden van Jan, bijna net zo gekleed als Job, maar zonder strikje. Zijn hemd is tot bovenaan toe dichtgeknoopt)*

JAN: Goed dat jij der bent, Job. Ik ben hielemaol van de kaor!

JOB: Hozzo, heb jij weer 'n kraslot kocht, en durf jij 't niet allent lös te krassen?

JAN: Waor bent kameraoden aans veur, as ze je niet helpen bij zo'n spannend moment?! Bovendien haar 't zo maor kunnen wezen dat dit lot de hoofdpries zol kunnen west hebben, messchien, je weet 't maor nooit....

JOB: Maor dat was 't niet! Jij en je hoofdpries, ik gao nog eerder trouwen dan dat jij bij 'n loterij 'n dikke pries wint.

JAN: Maor de kans was ter Job, de kans was ter wel degelijk.

JOB: Jan, jij bent niet goed wies! Waorom zol jij je hiele dagelijkse

gang van zaaken op de kop zetten.

JAN: In 't leven van iedere man komp 'n keer 't ogenblik waarop hij over de zin van 't leven nao denkt, en daarover wat hij eventueel zol kunnen veranderen.

JOB: Dat is nog gien reden um gokverslaafd te worden.

JAN: Wees maar niet bange, dat was maor 'n tussendeurtie. Maor.. kiek ies goed naor mij. *(Jan is helemaal nerveus en wipt met zijn voeten)*

JOB: *(Bekijkt hem van boven naar beneden en schudt langzaam zijn hoofd)* Ik zie niks.

JAN: Kijk dan maor ies eens wat preciezer.

JOB: Maor ik zie echt niks.

JAN: Zie jij dan niet, dat ik hiel aans antrokken ben? 'n Neie outfit nuumen ze dat. Ik denk dat ik zachiesan hielemaol veur alternatief gao.

JOB: Alternatief? Wat bedoel jij? Bovendien kan ik niks an je ontdekken wat döt vermoeden dat jij je aans as aans antrokken hebt.

JAN: Man, man man! Jij ziet niet iens dat ik half naakt van huus gaon ben? Ik heb vandaag gien strikkie um.

JOB: Jan, Jan waor ben jij toch met bezig. Jij verwaarloost je zölf nog. As jij zo deur gaot, kom jij op 'n dag nog binnenlopen met de bovenste knoop van joen overhemd lös. As jij maor niet denkt dat jij hier nog binnen mag kommen as jij der zo verwaarloosd bij loopt.

JAN: Echt? Dan zol je mien kameraod niet meer willen wezen?

JOB: Onzin, gao op de baanke zitten, dan gao ik 'n lekkere kamillethee veur oes zetten. *(Job gaat naar de keuken. Er wordt aangebeld. Jan kijkt eerst nog wat hulpeloos rond en staat dan op om de deur open te doen. Dina komt binnen)*

DINA: *(Stormt in eerste instantie voorbij aan Jan)* Waor is e? Ik zag net deur mien deurspion dat hij weer an de ficus zeten hef. *(Merkt nu pas dat Jan er is en wordt in één klap heel vriendelijk)* Ach, sorry heur, ik haar joe hielemaol nog niet zien. En ik ben altijd zo bliede as jij joen kameraod wat bij de teugels holt. Dan kan hij gien gekke dinger doen, zo as stiekem de ficus schoon maaken.

JAN: *(Een beetje geïrriteerd en toch wel gevleid)* Jao, zo is Job he, hij hef 'n hekel an rommel, net as ik.

DINA: *(gaat nog wat dichterbij Jan staan, wat hem nog meer irriteert)* Dat weet ik toch, jij bent net zo netties as mien overleden man.

JAN: *(Doet een stap naar achteren)* Ach, dat spiet mij hiel arg, mus hij lang lieden veur hij overleden is.

DINA: Nee, zo lang waren wij niet trouwd. Ik gao weer naor mien

eigen woning. As jij zin hebt mag jij wel 'n maol bij mij op veziede kommen, dan kan ik joe mien verzaomeling stofnesten laoten zien.
(Dina weg)

JOB: (Komt op met een kopje in zijn hand) Was dat nou de deurbel?

JAN: Jao, dat was joen buurvrouw, en die keek hiel raor naor mij. Bovendien wol ze mij heur verzaomeling stofnesten laoten zien.

JOB: Haha, laot me niet lachen; die is niks vergeleken bij die van mij.

JAN: Job, Job! Ik ben nog zo zeneachtig, heb je niet wat starkers in huus?

JOB: Wat wil jij dan drinken?

JAN: Messchien 'n bosvruchtenthee.

JOB: Weet jij wel zeker dat jij dat an kunt? Zuks zwaor spul ben jij aans niet wend.

KARIN: (Komt op: komt uit de deur "zweven" met slechts een badhanddoek om, zonder dat ze beide heren ziet) Waor heb ik nou mien handtasse laoten? Ah, daor stiet e jao. (Loopt weer weg richting de badkamer. Job en Jan kijken elkaar geschokt aan en blijven stijf op de bank zitten met hun handen op hun knieën)

JAN: (Praat zachtjes en perst de woorden door zijn lippen heen) Jij hebt 'n naokte vrouw in je woning.

JOB: (Praat net zo als Jan) Dat kan niet.

JAN: Maor ik heb heur zien.

JOB: Ik wil heur niet zien hebben.

JAN: Jij hebt heur dus ok zien?

JOB: Ik heb heur niet zien. Jij hebt mij besmet met joen spookbielden.

JAN: Maor ze was ter echt.

JOB: Ze was ter niet.

JAN: Ze was ter wel.

JOB: Ik denk dat ik nou ok wat starkers neudig heb dan kamillethee.

JAN: Wil jij ok 'n bosvruchtenthee?

JOB: Nee, ik denk dat ik naor vrouw Smit gao en vraog of ze mij wat koffie kan lienen.

JAN: Ik doe met je met, maor zunder cafeïne graog.

JOB: (Staat langzaam op) Dan gao ik nou.

JAN: (Springt overeind en houdt zich stevig aan Job vast) Nee, blief hier!

JOB: Bej nou hielemaol gek worden?

JAN: Jij kunt mij toch niet met 'n naokte vrouw allent laoten.

JOB: Hier is gien naokte vrouw.

JAN: En as 't nou toch zo is?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto